

ДИСКУСІЙНИЙ КЛУБ

DOI: [https://doi.org/10.12958/1817-3772-2023-2\(72\)-172-177](https://doi.org/10.12958/1817-3772-2023-2(72)-172-177)

УДК 338.2+33.021.8+327.8(477)

М. Г. Білопольський,
*доктор економічних наук, професор,
1-й Віце-президент
Академії економічних наук України, м. Київ*

ХТО І ЯК ВІДРОДИТЬ УКРАЇНУ¹

*Наука – основний двигун
сучасної цивілізації*

Росія, Путін, війна продовжується. Війна – це сучасне божевілля, яке може організувати людина дикого середньовіччя. Коли вона закінчиться, сказати може лише час, на який ми так терпляче очікуємо.

Люди не тільки в Україні, а й багато хто в Росії та за кордоном теж дивуються, в чому Україна винна, що саме її потрібно карати війною? Ті пояснення, які наводить Путін, чому він пішов на Україну, мають характер жалюгідної і несамовитої людини. Це абсурдні, дрібні факти, через які не потрібно йти війною на колись братський народ. Звинувачувати Україну в тому, що немає, це говорить про низький рівень інтелекту Путіна. Але навіть якщо є щось, у чому Путін звинувачує Україну, воно не виправдовує тих масових смертей, які несуть обидві сторони.

Війна триває і сподіватися, що Путін порозумнішає і призупинить військові дії малоімовірно. Тому лише перемога України у цій війні принесе мир та спокій українському народові.

Так, перемога не за горами. Усі потенційні можливості України говорять про обов'язкову Перемогу. Тому вже зараз постає питання про повоєнне Відродження країни. Це дуже серйозна проблема, і треба подумати, хто і як відроджуватиме Україну.

Для України відкривається новий трудовий фронт відбудови країни. Він не менш відповідальний, ніж перемога у війні.

Є необхідність саме зараз розпочати відродження країни. Так, відроджувати країну було б набагато легше, якби в Україні до початку війни був би промисловий, військово-промисловий потенціал та всі інші галузі на рівні 1991 року. Саме цього року Україна за всю історію свого існування мала найвищий рівень розвитку. Вона займала за всіма показниками розвитку п'яте місце в Європі та світі нарівні з такими країнами як Англія, Франція, Німеччина, Італія та інші.

Наразі Україна справляє враження, особливо для молодих українців, як слабка, безперспективна країна, яка повністю залежить від закордонних по-

кровителів, західної техніки, технології та імпортованих товарів.

Але жити треба, відновлювати Україну треба, хоч це буде нелегко. Деякі емоційні пропагандисти обіцяють, що ми обов'язково і швидко зробимо це, але не вказують терміни. Це саме ті й кажуть, хто ніколи нічого не відновлював, не будував. Адже ми Україну за 30 років не будували, а руйнували. Але настав час припинити деградацію України і взятися за її розвиток. Але що для цього потрібно зробити?

Сумно те, що ми не знаємо, що будувати, як будувати. Позакривалися за період реформ мільйони підприємств, війна ще додала проблем. А як відновлювати виробництво та економіку України – ні розуму, ні грошей немає.

Тепер постає питання: хто і як відновлюватиме країну після війни? Це проблема дуже серйозна та відповідальна. В історії людства було багато воєн та військових конфліктів і, природно, кожна країна по своєму відновлювала зруйновані міста та села, їхні інфраструктури.

Цікавим і повчальним є досвід відновлення СРСР після Другої Світової війни. Тут дуже важливо: які людські, виробничо-господарські та фінансові ресурси зберегла країна. Розглянемо докладно ці ресурси. Найголовніший ресурс – це людський чинник. Уряд і партія зуміли об'єднати народ (робітників, селян, інтелігенцію) на відновлення країни протягом п'ятирічного терміну. Робота була зроблена титанічна. П'ятирічний план відновлення країни було виконано успішно. Тут слід відзначити організаторський талант уряду та партії, які зуміли створити єдиний консолідуєчий центр та населення країни з великим ентузіазмом у найважчих умовах відновили СРСР.

Україні необхідно не лише відновити повоєнні руйнування, які завдав агресор, а й катастрофічні наслідки ринкової економіки. На жаль, єдиного консолідованого суспільства немає. Можна виділити різноманітні прошарки політичного, адміністративного, економічного, організаційного та інших напрямів. І що характерно: тут кожен сам собою, навіть конкурують між собою.

¹ Статтю подано в авторській редакції.

Розглянемо, які зараз прошарки суспільства можна назвати:

- Президент, Верховна Рада, уряд та керівні структури в областях, районах;
- політичні партії різних ідеологій;
- робітники (міські та сільськогосподарські);
- інтелігенція;
- молодь (школярі та студенти);
- ринковики (працівники торгівлі);
- пенсіонери;
- прошарок багатих і дуже багатих людей;
- населення із середніми, низькими та дуже низькими доходами;
- патріоти та фахівці (керівники, які знають та мають досвід управління громадськими системами (підприємствами, галузями, країною)).

Консолідувати таке різношерсте суспільство буде дуже складно. Вони мають різні погляди та інтереси в розвитку країни. Але все одно Суспільство має в цей дуже відповідальний період визначити майбутній розвиток країни та виділити прошарок населення, який зможе об'єднати народ та вивести Україну на прискорений шлях розвитку.

Найактивніший прошарок населення – це патріоти та фахівці. Вони перші кинулися рятувати Україну від варвара Путіна, і відродження країни також залежатиме від них. Вони мають взяти лідерство на себе та консолідувати суспільство. На інші прошарки населення надія дуже слабка.

Патріоти та фахівці-професіонали щиро переживають за неефективний розвиток своєї країни. Адже вони як ніхто розуміють, що Україна заслуговує на зовсім іншу долю. Тому українському народу треба підтримати патріотів та фахівців у консолідації суспільства та надати саме їм можливість керувати країною.

Українські вчені, особливо економісти та суспільствознавці, мають запропонувати нову концепцію розвитку та розробити план відновлення країни. На жаль, ще немає жодних конкретних пропозицій з боку наукової громадськості, а саме від Національної академії та вузівських вчених України, яку суспільно-економічну формацію розвитку обере країна.

Хто може визначити, яка система економічного розвитку зараз в Україні? З дня проголошення Незалежності економічна система країни почала орієнтуватися на ринкову економіку з активним перетворенням загальнодержавної власності на приватну власність. Така різка зміна форм власності на користь ні державі, ні народу не пішла. Відбувався дуже складний перехід від однієї форми власності до іншої. На жаль, було допущено найбільшу несправедливість при розподілі держвласності. У цих умовах кримінальні структури виявили найбільшу активність і змогли прибрати до своїх рук більшу частину державної власності.

Але що негативного у цьому перетворенні? Народ України був поділений на невелику частину

дуже багатих людей, а друга, переважна, стала бідним і дуже бідним прошарком. Відбулася глибока диференціація суспільства і вигоду отримали лише 2-3% населення, і вони виявилися дуже багатими людьми. Можна сказати, що ми проходимо період первинного накопичення капіталу і опинилися у XVII столітті дикого капіталізму, в якому, на жаль, перебуваємо досі. Але найбільший недолік ринкових перетворень у тому, як і народ, і держава не знайшли у нових умовах шляху економічного розвитку.

Але щоб вийти з цього стану та запропонувати нову концепцію розвитку країни, варто серйозно попрацювати і вченим, і практичним працівникам. Розробка концепції викликає велику складність.

Людство за всю історію існування проходило та проходить багато суспільно-економічних формацій: капіталізм, соціалізм, феодалізм, монархія та інші десятки та сотні різновидів їх. Але час минав, змінювалися партії, керівники та багато країн переходили від однієї до іншої форми управління. Що характерно, ніхто не знайшов ідеальної багаторічної форми правління країною, щоб влаштувала і керівництво, і народ. Будь-яка форма управління мала і позитивні, і негативні форми управління країною.

Тому при розробці нової концепції розвитку країни необхідно орієнтуватися не на політичні партії (комуністичні, соціалістичні, республіканські та інші), а на об'єктивні закони розвитку суспільних систем, які розкриває наука енвіроніка. Тобто ця наука підказує, як будувати суспільні системи, щоб вони розвивалися ефективно. Вона дає можливість вивчити всі форми суспільних систем та виявити позитивні та негативні сторони їх розвитку. Але при формуванні нової концепції для України слід враховувати не лише об'єктивні закони, а й використовувати ті позитивні чинники розвитку, які є в інших формах суспільних систем.

Що потрібно відроджувати насамперед в Україні? Відроджувати треба усі галузі промисловості, які були до ринкових реформ. Без відродження промисловості, економіку країни ми не піднімемо. Це основа існування та розвитку будь-якої країни. Економіка переважно займається обміном і розподілом продукції, що виготовляється промисловими підприємствами. Без відновлення всіх галузей промисловості про відродження економіки країни нема чого й думати. Отже, основою відродження країни є підняття промисловості та всіх її галузей.

Де взяти гроші на Відродження країни? Після закінчення війни країна матиме великі навіть дуже великі борги. У населення грошей немає. Хіба що у невеликого прошарку у 2-3% громадян вони є.

Якби можна було залучити грошовий капітал цих людей, який перебуває за кордоном, та вкласти його в інвестиційні проекти країни, то виграли б не лише власники капіталу, а й народ України. Оскільки з'явилися б робочі місця, ліквідовано було б безробіття, а країна отримала б доходи до бюджету.

Це єдиний внутрішньодержавний серйозний чинник відродження країни. Інша справа, чи зуміє керівництво країни переконати, особливо дуже багатий прошарок громадян, щоб вони свої закордонні грошові вклади вклали в інвестиційні проекти країни? Час покаже.

Так, надія на західні фонди США, Західної Європи та інших країн є. Вони допомогли нам виграти війну, і сподіватимемося, що допоможуть і відродити Україну. Для цього уряд країни має розумно та ефективно використовувати ті грошові ресурси, які отримуватиме від зарубіжних держав.

Так, щодо повоєнних репарацій, які сподіватиметься отримати Україна після закінчення війни. Боюся, що країна нічого не зможе здобути.

Так, Україна перемає та вижене росіян за межі свого державного кордону, але це не означає, що ми окупуємо Москву та всі міста. Росія залишиться сильною державою та змусити її платити репарації буде дуже складно.

Так, Німеччину 1945 року змусили платити репарації, бо країна була повністю окупована військами переможцями. Репарації йшли, особливо у СРСР, як у грошовій формі, так й вивозилося заводське устаткування (верстати, прилади та інші установки). Тож після війни складно буде змусити Росію платити репарації.

У будь-якому разі Україна після війни має обов'язково знайти грошові ресурси для якнайшвидшого відродження країни. Сучасне століття – це вік науково-технічного прогресу, а наука є основним двигуном розвитку сучасної цивілізації. Тому відроджувати всі промислові підприємства необхідно буде лише з урахуванням останніх досягнень науки, техніки та технологій.

Для цього слід підключити всі наукові дослідні інститути та лабораторії як Національної академії наук, так і галузеві та вузівські. На жаль, за період реформи та військового протистояння багато інститутів та лабораторій було закрито. Тому відродження в Україні треба починати з науки та освіти, вони вже зараз потребують серйозного перетворення. Оскільки за всі 30 з лишком років потенціал їх серйозно знизився порівняно із зарубіжними країнами. Потрібні не лише нові будівлі та сучасне науково-технічне обладнання, а й підготовка наукових співробітників з урахуванням досягнень сучасної науки. Так, на це теж знадобляться серйозні фінансові витрати. Але це потрібно обов'язково робити, і насамперед. Інакше відродження в Україні може виявитись не на сучасному науково-технічному рівні.

Дуже важливим та необхідним заходом було б саме зараз в Україні організувати дискусії з цих питань на телебаченні та в засобах масового друку щодо відродження країни після війни. Це був би дуже непоганий чинник підняття морально-психологічного духу населення.

Зрозуміло, що за проблему відродження країни мають взятися уряд та інтелектуальна еліта, і насамперед – вчені.

Що для цього вони мають зробити? Повинна бути передусім розроблена програма післявоєнного відродження країни. З яких розділів вона має складатися? Це надзвичайні доленосні заходи щодо відродження країни:

1. Кадри вирішують усе. Потрібно, щоб до влади прийшли фахівці-професіонали. Це – вчені, суспільствознавці (економісти, юристи, соціологи) та фахівці-практики, які мають досвід управління суспільними системами (підприємствами, галузями, регіонами, областями, країною). Крім того, є гостра потреба створити банк менеджерів в Україні. Сюди мають увійти люди, навіть у поважному віці, які мають великий досвід роботи в управлінських структурах (міністерствах та успішно працюючих підприємствах). Саме їхній досвід може бути використаний для відродження країни.

2. На законодавчому рівні ухвалити диктатуру Закону. Тобто Закон один для всіх від пересічного українця до Президента. Інакше корупція загубить Україну.

3. Скласти 3-річний план порятунку країни, де за основу має бути прийнято відродження матеріального виробництва. Необхідно розпочати відроджувати малі та середні підприємства. Великі – поки що нам не під силу. Тим більше, якщо зважити на те, що Президент США Байден сказав, що на відродження великої промисловості грошей не буде. Про колишню виробничу та військово-виробничу потужності України треба, принаймні – поки що, забути. Щоб відродити ті потужності країни, як були 1991 року, потрібні не роки, а десятиліття.

4. Де взяти гроші? Так, закордонні кредити потрібно використати, якщо дадуть. Україна, у тому числі й за час війни, великі суми заборгувала західним банкам. Тому на великі кредити надія слабка. Отже, Україні треба шукати та використовувати свої внутрішні ресурси та резерви. Адже за 30 з лишком років деякі українці, особливо багатий прошарок населення, накопичили чималі гроші, як в українських, так і зарубіжних банках. Деякі українці нагромадили сотні мільярдів доларів. І я не сумніваюся, що вони як патріоти України обов'язково допоможуть у відродженні країни.

5. Потрібно серйозно подумати про підготовку кадрового складу. І насамперед підготувати керівників малих та середніх підприємств. Тому що відродження промисловості в Україні слід розпочати з невеликих підприємств. Гігантські за будови, як уже зазначено, країні зараз не під силу. За підготовку менеджерів, підприємців малої та середньої ланки мають взятися ВНЗ країни. Має бути створена окрема кафедра підготовки менеджерів підприємницької діяльності з управління середніми та малими підприємствами.

6. По можливості повернути всіх заробітчанин до України. Без молодих грамотних фахівців нам не підняти Україну на найвищий сучасний рівень.

7. Серйозно подумати, як наших демобілізованих героїв використовувати для відновлення Батьківщини, яку вони врятували. Землі вільної в Україні немає, щоби видавати земельні наділи. Землю ринковики переважно продали іноземцям, а місцеві землевласники навряд чи захочуть поділитися. Тому треба, щоб уряд спеціально для них відкривав малі та середні підприємства.

8. Що є головне та основне у розвитку країни. З чого треба починати і в якій послідовності? На першому місці, чи першооснова – це випуск промислової продукції. Потім йде економіка, тобто обмін та розподіл. Це є основою основ. Причому важливо, щоб виробництво постійно розвивалося та вдосконалювалося. А для цього треба, щоб у країні на високому рівні були: освіта, наука, медицина, культура та мораль, тобто вдосконалення людської особистості. Решта, а це політика, партії, ідеологія та інші атрибути необхідно відкинути. Вони лише вносять ворожнечу у країні як під час передвиборних компаній, так й у розвитку держави.

Але найголовніше сьогодні і на майбутнє – це змінити концепцію розвитку. Якщо й надалі дотримуватимемося ринкової економіки, країна приречена. За це має взятися інтелектуальний прошарок населення і насамперед – вчені, юристи, економісти, соціологи та особливо представники спеціалістів-практиків з великим досвідом управління громадськими системами (директори підприємств, керівники галузей промисловості, мери міст, губернатори тощо). Фактично це має бути мозковий центр України з порятунку країни. Мої пропозиції полягають у тому, щоб до управління країною прийшли фахівці, які знають, як працює найскладніша система держави.

Потрібно відмовитися від партійної системи обрання керівників країни та передати це повністю громадянам. Саме політичні партії скрізь вносять ворожнечу і плутанину, коли борються за лідерство у своїх країнах.

Україні потрібна не політична партія, а громадянська сила, тобто сила всього народу, щоб урятувати країну. За роки незалежності ані ринковики, ані жодна політична партія не змогли вивести країну на високий рівень розвитку. Ринковики та партії, які вони створювали, показали свою повну бездарність управління країною. Ніхто з цих структур навіть не пропонував нову систему влади та економіки, щоб розвивати країну. Систему влади та політику формували ринковики без плану програми та майбутнього розвитку країни.

Пропоную в Україні повністю передати українському народу обрання урядових структур. Для цього слід створити Інтелектуальну Асамблею України. До неї мають увійти щонайменше 1000 осіб представників усіх регіонів та областей країни. Це

мають бути справжні патріоти країни. Війна чітко виділила, де патріот, а де риночник. А також фахівці та професіонали. Які завжди в народі в авторитеті: юристи, економісти, соціологи, суспільствознавці та обов'язково люди, які мають практичний досвід управління суспільними системами (промисловими підприємствами, районними, обласними структурами та ін.). Крім того, це мають бути відомі фахівці, які мають пошану та мають авторитет у своїх колективах, як справжні патріоти України.

Інтелектуальна Асамблея, до якої мають увійти справжні патріоти та фахівці професіонали, це свого роду ідеологічний центр, який визначатиме майбутній розвиток країни без криз та катаклізмів.

Інтелектуальна Асамблея має взяти на себе головну функцію – відбір кандидатів на обрання Президента країни та народних депутатів до Верховної Ради.

За якими критеріями їх обирати? Це має бути прописано у Конституції. Наприклад: кандидат у Президенти має бути спеціалістом і не молодшим 45 років, який має вищу освіту, науковий ступінь (кандидат, доктор наук), практичний стаж роботи не менше 15 років в управлінській діяльності. Службова характеристика має бути бездоганною, і він має бути відомою людиною в плані громадської діяльності.

Слід відмовитися від практики обирати випадкових людей (боксерів, футболістів, артистів тощо). Багаторічний досвід майже в усіх країнах показав, що «кухарка» не може керувати країною.

Якщо претендент на президентське крісло відповідає цим вимогам, він може подавати свої документи до Інтелектуальної Асамблеї, яка розглядає їх і робить висновок – прийняти чи відкинути їх. Таким чином, набирається кілька сотень кандидатів на президентське крісло. Асамблея всі документи ретельно розглядає та обирає найкращих з найкращих – припустимо, 20 претендентів, не більше. Їх пропонують українському народу на чергових виборах Президента.

Так, але якщо народ виявить бажання обрати відому авторитетну особу країни, наприклад, військового, заслуга якого полягає в тому, що він врятував країну, таку кандидатуру в Президенти також можна підтримати, хоча він і не фахівець в управлінні суспільними системами. Тоді прем'єр-міністром повинен бути обов'язково фахівець професіонал, який відповідає всім вимогам та знає як управляти виробничо-господарською та економічною діяльністю країни.

Крім того, Інтелектуальна Асамблея має контролювати обраного Президента протягом 5 років, як він керує країною.

У сучасних умовах, як обрали Президента, він залишається недоторканим, навіть якщо він демонструє жалюгідну бездарність в управлінні країною, або заохочує, а можливо, і замішаний у корупційній діяльності.

Інтелектуальна Асамблея повинна засідати щороку і підбивати підсумки роботи Президента. Вона (Асамблея) робить висновки – залишати його на наступні роки Президентом, або він не справляється зі своїми обов'язками та оголошувати імпічмент.

Таку практику можна застосовувати і за обрання губернаторів, мерів міст і народних депутатів.

При формуванні владних структур Президент країни повинен спиратися не на риночників, які зазнали краху, а на патріотичні сили, які ціною свого життя відстояли незалежність країни, а фахівці професіонали знають, як керувати країною.

Інтелектуальна Асамблея – це суто громадянське об'єднання, тобто спільнота всіх українців, і відображає інтереси, і працює на народ.

Інших партій та об'єднань в Україні небажано створювати, бо це формуватиме конфліктні ситуації у країні.

Ми повинні створити громадянське суспільство, яке цілком і повністю відображало б інтереси народу та творило для нього. Кожен українець, якщо він справжній громадянин, котрий палко любить свою Україну, має входити і бути членом Інтелектуальної Асамблеї.

Оскільки Інтелектуальна Асамблея відображатиме інтереси всього українського народу, то немає потреби створювати ще цілу низку дрібних партій, які відображають інтереси невеликих груп. Дрібні партії, як завжди, це багатий прошарок населення, які хочуть мати своїх людей в управлінських структурах країни.

Девіз Інтелектуальної Асамблеї: земля, надра, виробничо-господарський та інтелектуальний потенціал сконцентрувати для максимального використання щодо відродження України.

На жаль, країна досі перебуває у деградаційному падінні. Тому вчені економісти та суспільствознавці мають терміново запропонувати нову концепцію розвитку України, яка б дала можливість країні вийти з деградаційного шляху розвитку.

Тому у Національній Академії наук України треба створити Інститут енвайроніки розвитку України. Основою теоретичних напрямів розвитку України може бути монографія М. Г. Білопольського «Енвайроніка – фундаментальна наука про порятунок та розвиток земної цивілізації, або нова концепція розвитку світу».

Автор відкрив у своїй монографії об'єктивні закони, за якими розвиваються суспільні системи. Враховуючи дії цих законів, можна будувати суспільні системи (держави) без криз та потрясінь. Саме ми пропонуємо будувати нову концепцію розвитку країни, спираючись на об'єктивні закони розвитку суспільства.

Крім того, пропонується для України будувати майбутнє не лише з урахуванням об'єктивних законів у суспільному розвитку, а й використовувати досвід високорозвинених держав – США, Англії, Франції та ін.

Що ж є основою розвитку будь-якої держави, щоб вона стала сучасною, потужною, високорозвиненою? Це матеріальне виробництво, що базується на найсучаснішій техніці, технологіях та наукових відкриттях. Так, економіка також відіграє важливу роль у розвитку держави. Але чим займатися економіці? Її основне призначення - це обмін і розподіл продукції. Саме в такий спосіб країна й багатіє. Але якщо підприємства закриваються, продукція не випускається, деградує виробництво, економіка і держава.

Україна у своєму розвитку не повинна копіювати ні соціалістичну, ні капіталістичну та інші форми суспільно-економічного розвитку, а будувати майбутнє країни з урахуванням об'єктивних законів суспільного розвитку (промислових підприємств, галузей промислових та непромислових та самої держави). Так, історичний досвід минулого деяких держав можна і потрібно використати для України. Це лише сприятиме усуненню помилок майбутнього розвитку країни.

Хотілося б, щоб ця ідея опанувала маси. І чим швидше, тим краще. Давайте разом, хто має будь-які можливості, візьмемося за відродження країни. Для початку, у навчальних та наукових установах (університетах, академічних інститутах Національної академії наук) країни організувати конференції, симпозиуми, дискусії та обговорити проблему розвитку майбутнього країни.

Те, що риночники збанкрутували своєю системою владою в Україні, це показало життя. Усі 6 президентів приходили до влади по партійних лініях лише під різними назвами. Але по суті вони були всі ринковики, тобто прихильниками ринкової економіки. А це, як бачимо, призвело до деградації країни. Тобто ринок не сприяв розвитку. Тому треба терміново змінювати концепцію розвитку України.

Серце кров'ю обливається, коли розумієш, у якому сумному становищі є країна. І кому, як не нам і всьому українському народу, доведеться відновлювати Україну. Я маю на увазі справжніх патріотів, а також науковців, особливо юристів, економістів, суспільствознавців та фахівців-практиків, які знають, як працюють суспільні системи. Саме вони мають запропонувати нову концепцію розвитку країни.

Реформатори ринковики показали, що вони нічого збудувати не можуть. Торгувати можуть, та й то погано. А країною мають керувати патріоти та фахівці.

Зізнаюся, мене вже понад 5 років дуже хвилює і непокоїть ця проблема. Можна сказати, що це крик моєї душі. І я знаю, що кожен з вас має душу. І давайте крикнемо всі разом, та так, щоб почуло керівництво країни та припинило деградувати її, а зайнялося відновленням та розвитком України.

Шановні колеги, друзі, студенти та всі слухачі та читачі, я довго думав, написати цю доповідь, чи ні. Чи потрібно випускати у світ? Вирішив, що

треба. Але вам судити, правильно я зробив, чи ні. Мені цікава будь-яка ваша думка. Умовчати або прикрасити фактичний стан у плані розвитку країни, я не маю права. Це ще більше посилить майбутній розвиток України. Потрібна правда!

Я впевнений, що не тільки мене, а й кожного з вас серйозно турбує майбутнє нашої країни. І якщо ми й далі мовчатимемо, прикрашатимемо катастрофічне становище нашої улюбленої України, ми ще більше посилюємо цю проблему, що може призвести нашу країну до трагічного кінця.

СЛАВА УКРАЇНІ!

Зі щирою подякою та глибокою повагою до всіх вас
Української Вітчизни син та громадянин.

Білопольський М. Г. Хто і як відродить Україну

Зроблено критичний аналіз та огляд стану економіки України за роки незалежності. Проаналізовано вплив іноземних консультантів та радників. Зроблено висновок про неефективність зроблених політичних рішень. Запропоновано деякі шляхи покращення існуючого стану.

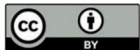
Ключові слова: реформа, приватизація, економіки, політика, майбутнє.

Bilopolskyi M. Who and how will revive Ukraine

A critical analysis and review of the state of Ukraine's economy during the years of independence was made. The impact of foreign consultants and advisors is analyzed. A conclusion was made about the ineffectiveness of the political decisions made. Some ways to improve the current state are proposed.

Keywords: reform, privatization, economy, politics, future.

Creative Commons Attribution 4.0
International (CC BY 4.0)

Стаття надійшла до редакції 09.06.2023